

Avrupa Şu anda tarihinde bir dönüm noktasına gelmiş durumda. Zorlukların üstesinden ancak bizler, iŐverenler ve işçiler politikacılar, vatandaşlar olarak mevcut çaağın ihtiyaçlarının tanımladığı yeni bir ortak amaç doğrultusunda ve uyum içinde çalışmayı başarabildiğimizde gelebiliriz. Ne yazık ki, mali

kurumlarımızın fonksiyonu ve gözetiminde bulunan eksiklikler sonucu olan mali kriz bugün yine bizimle. Bu önemli kavŐakta, Avrupa Birliğinin kararlı olarak ve birlikte hareket etmeye ihtiyaç vardır. BaŐlangıçlı Atlantiğin ötesine uzanan bu kriz, Avrupa ekonomisinin uzunca bir zamandır bilinen ancak dikkate

alınmayan yapısal zayıflığını ortaya çıkararak Avrupayı ve ekonomisini dünyanın diğer bölgelerinden daha fazla etkisi altına almıŐtır. Dolayısıyla kriz Avrupanın değişen küresel düzene karşılıklı verebilmesi için bir uyandırma ikazı olmuştur. Bütün dönüŐümlerde olduğu gibi, ortaya çıkan bu düzenin yeni

kazanan ve kaybedenleri de olacaktır. Eğer Avrupa kaybedenler arasında olmak istemiyorsa, dıŐarıya bakarak önümüzdeki yirmi yıl boyunca uzun vadeli yenilenme programlarına başlamalıdır. Avrupa Birliği liderleri mevcut krizin üstesinden gelmek için önlemler almaya devam etmelidir. Ancak bu önlemler, birliğin

ihtiyaç duyduğu orta ve uzun vadeli yeniliklerle bağlantılı olmalıdır. Krizden tam anlamıyla çıkmak için, ekonomilerimiz kendi başlarına iŐlev görünceye kadar teşvik önlemlerine devam etmeliyiz. Eğer harcamalar çok erken kesilirse, iyileŐmemiz geriye gidebilir. En önemli önceliğimiz iş yaratma ve büyüme

olarak kalmalıdır. Maliyetli kurtarma operasyonları nedeniyle artık sosyal giderlere harcama yapamayan ve gelir kaynakları son derece azalan ye devletler, ekonomik iyileŐmeyi sağlamak adına koşulları oluŐturmaya liderlik edebilmek için Avrupa Birliğine ve aynı zamanda ye devletlere güvenmeye devam etmek

zorunda kalacaktır. Eğer Avrupa Birliği krizin tekrarından kaçınmak zorundaysa, acilen mali kurumların iŐlev görmesi ve gözetimi için reformlar üstlenmek zorundadır. Bugün bu mali kurumlar borçlanmaları önemli ölçüde azaltmanın dışında krize yol açağn birkaç uygulamayı deđiŐtirmiŐlerdir. Avrupalıların,

sosyal dayanışma ve iklim değişikliğine karşı savaşı sürdürmek için rekabetçi ve sürdürülebilir sosyal bir piyasaya ihtiyacı olacaktır. İnsan sermayesi küresel ekonomide başarıyı sağlamak için stratejik anahtardır. Ancak, Avrupa bilgi ekonomisi ile yarışta önemli bir zemin kaybetmiştir. Bunu yakalamak da hep

birlikte yapılacak bir çaba gerektirecektir. Üye devletler, özel sektörün de yardımıyla araştırma ve geliştirmeye uygun görüp yatırım yapmaya karar verdikleri kaynaklarını seferber etmeli ve profesyonel eğitim de dahil eğitimin tüm yönlerinde reform yapmalıdır. Avrupalılar demografik zorluklarımızla da

mücadele etmelidir. Acil önlemler alınmazsa, yaşlanmakta olan toplumlarımız emekli maaşları, sağlık ve refah sistemlerimize sürdürülemez bir baskı uygulayacak ve ekonomik alanda rekabet gücümüzü oldukça zayıflatacaktır. Alınacak öncelikli önlemlere işgücünde kadınların oranının artırılması, daha iyi çalışma ve

yaşam dengesinin kolaylaştırılması, emekliliğe yaklaşımının reformdan geçirilmesi de dahil edilmelidir. Böylelikle bu bir zorunluluktan daha çok bir hak olarak görülür ve piyasadaki ihtiyaçlarımıza uygun olan ve aktif bir göçmenlik politikası geliştirilir. Avrupa Birliğinin kendi menfaatleri için hizmet

etmesini bekleyen vatandaşlarımız, birlik içerisinde bulunmak istedikleri her yerde sosyal, sivil, iş ve aile haklarından yararlanmayı beklemektedirler. Sosyal hakların taşınabilir olacağına garanti edilmesiyle bu birlik vatandaşlar için daha anlamlı hale gelecektir. Bütün bunlar, Avrupa kurumları ile

sosyal ve ekonomik aktörler arasında ulusal, bölgesel ve yerel farklı hukuki güçlerle birlikte yeni bir anlaşma yapılmasını gerektirir. En önemlisi bu durumun güçlü bir siyasi liderliğe ihtiyacı olmasıdır. Vatandaşları ile dürüst, faydalı olan bir iletişimi ve ortaklığı yönetmeyi sürdürebilme kapasitesinin

dikkate alındığı bir liderlik türü. Vatandaşların desteğinin alınması ise, yalnızca krizin ekonomik ve sosyal etkilerine dayanması için değil, aynı zamanda Avrupanın gelecekte daha güçlü olması adına gereken yapısal reformların yapılabilmesi için çok önemlidir. Avrupa Birliği ortak bir pazardan daha

fazlasıdır. Ayrıca bir değerler birliğidir. Avrupa Birliği, vatandaşlarının desteği ile büyük küresel değişimlerde yapılan çalışmalara liderlik edebilir. Kendi yaratmadıkları bir krizle karşı karşıya kalan vatandaşlarımız ancak liderleri, önlerinde bulunan zorlukların derecesi hakkında onlara karşı dürüst olur

ve İkinci Dünya Savaşı sonrasında Avrupaya yenilikler getiren işlemlerle kıyaslanabilir ölçüde çalışılırsa Avrupa projesine olan inançlarını yenileyecektir. Soğuk savaş sona erdiğinden beri, değişikliğin hızı ve kapsamı nefes kesicidir. Son yirmi yıl içinde dokunulmamış bir şey bırakmadı. Nasıl çalıştığımız,

nasıl tükettiğimiz, nasıl seyahat ettiğimiz, birbirimizle ne tür ilişkiler içerisinde olduğumuz, empati yapma sebeplerimiz, bizi korkutan her şey değiştirildi. Bu değişikliklerin çoğuna habersiz yakalandık. Küresel mali kriz, kararlarımızı ve inanç sistemimizi sarsan bir dizi olayın yalnızca en sonucusudur.

Avrupanın yakın tarihinde ilk defa günümüz çocuklarının anne ve babalarının kuşağından az daha iyi durumda olacağı yönünde yaygın bir korku mevcuttur. Bugün bizler güvensizlik çağında yaşıyoruz. Bu durum, Avrupa Birliğinde benzersiz bir zorluk ortaya çıkarmaktadır. İkinci Dünya Savaşının ardından kıtada

varlığın adil paylaşımı, demokrasi ve barışı sağladı. Zamanla, siyasi ve ekonomik bütünleşme süreci ile birlikte Avrupanın diğer yarısı da sahneye çıktı. Bu başarılar Avrupa Birliğinin dünyanın en büyük ekonomik gücü olmasını ve tek bir pazar ve ortak bir para birimi oluşturulmasını sağladı. Yine de Avrupa

vatandaşları, savaş sonrası yılları şekillendiren ortak amaç olmadığı için daha karmaşık ve belirsiz bir geleceğe bakıyor durumdadır. Avrupanın geçmişteki başarıları dünyanın köşesinde kendine odaklanmıştı. Başarılı bütünleşme aşamaları sırasında, Avrupanın dış çevresi diğer bölgelere oranla daha istikrarlı

bir şekilde kalmıştır. Bugün durum daha farklı olamaz. Hızlı değişiklikler bütün dünyayı kasıp kavuruyor. Önümüzdeki yirmi yılda, sadece çeşitli güç kutupları oluşmakla kalmayacak, aynı zamanda dünyanın yeni çekim merkezi de Asyada bulunan kamu ve özel aktörlere ve kurumlara doğru kaymış olacak. Avrupanın

bugün karşılaştığı zorluklar, büyük ölçüde Avrupa Birliğinin bunlara cevap verme konusundaki çekingenliğinde olduğu gibi sınırlarının dışında olan gelişmelerden de kaynaklanmaktadır. Eğer birliğin geleceğini güvence altına alması gerekiyorsa, amaçlarını ve politikalarını hızla değişen ve gelişen dünyayla

başta çıkacak şekilde düzenlemesi gerekmektedir. Son yirmi yıl rahatsız edici olmuşsa, gelecek yirmi yıl çok daha huzursuz geçecektir. Gücün, geniş ve küresel dinamiklerin daha karmaşık olduğu yeni bir dünya meydana gelmektedir. Temel rakiplerinden daha yavaş bir büyüme, Avrupa Birliğinin küresel servetteki

payının kaçınılmaz olarak düşmesine yol açmaktadır. Avrupa Birliğinin insan sermayesi uzun zamandır ekonominin temelini oluşturmaktadır. Bu temel ise en ileri teknolojiyle yenilik ve yaratıcılığa dayanmaktadır. Ancak diğer bölgeler de günümüzde araştırma, geliştirme, teknolojik gelişme ve buluşlarda daha da

ileriye doğru gitmektedir. 2030 yılı itibariyle, Asyanın bilimsel ve teknolojik gelişmelerde ön sıralarda yer alacağı, üretim ve genel olarak yaşam kalitesini dönüştürme kapasitesi olan yüksek değerli ürünler üreteceği öngörülmektedir. Bütün bu gelişmeler, ülkelerimizdeki köklü toplumsal dönüşümlerin arka

planına karşı oluşmaktadır. Bugün çalışan her işçiden en az birinin 65 yaşının üstünde olduğu iki kat daha yaşlanan bir toplumda, Avrupa Birliği üye devletlerinin sosyal rejimleri desteklemesi ve yaşlı kişilerin iş gücünde kalmasını sağlayan çalışmalar yapması gerekecektir. Yerel iş gücü ve uzmanlık

azaldıkça sosyal entegrasyonu sağlamak için Avrupa daha fazla göçmen işçi almak zorunda kalacaktır. Son olarak teknolojik ve iletişim devrimi, hem özel hem de profesyonel ilişkilerimizi değiştirmekte ve bazılarımız için de başa çıkılması zor olan yeni yaşam ve çalışma tarzlarını dayatmaktadır. Kriz, Avrupa

ekonomisinin çoğunun altında yatan yapısal zayıflığı ortaya koymuştur. Bunlar düşük üretim, yapısal işsizlik, eşit olmayan iş piyasası esnekliği, modası geçmiş beceri ve oldukça zayıf olan bir büyümedir. Aynı zamanda, Çin ve Hindistan gibi krizin etkilerinin daha yumuşak olduğu ülkelerdeki hızlı iyileşmeler,

dünya ekonomisini etkileyen hızlı değişikliklerin çoğu kişiye göre daha az faydalı olduğunun düşünülmesine yol açmıştır. Bugün, Avrupanın yapısal zayıflığının avantajını kullanmakla birlikte, ortaya çıkan yeni ekonomilerin tam olarak ekonomik potansiyellerini ortaya koymaları konusunda bir endişe vardır.

Gerçekte, ekonomik girdideki mevcut kayma karşılıklı olarak faydalı olabilir ve tüm taraflarda yatırım, ticaret ve tüketim seviyelerinin artmasına yol açabilir. Ancak Avrupa Birliği, geri kalan bölümdeki artışın herkesin kazanacağı bir durum ile sonuçlanacağını öngörememektedir. Eğer Avrupa Birliği küresel

ekonomi ihtiyaçlarını düzenleyemezse göreceli düşüşün mutlak olma tehlikesi mevcuttur. Küresel bir amacı kucaklamak yerel reformların sayısını azaltmamalı ve bu reformlardan kesinlikle uzaklaştırmamalıdır. Dış etki, Avrupa Birliğinde sağlam bir büyüme ve iç tutarlılık olmaksızın sağlanamaz. Ancak bizim

çağımız kesinlikle küresel bir çağ ve dönüşüm yeni kazanan ve kaybedenleri oluşturmaktadır. Rütbe kaybedenlerin arasında yer almak istemiyorsak, şu anda cesur ve yenilikçi adımlar atmak zorundayız. Bugün karşı karşıya olduğumuz zorluklar geçmişte yaşadıklarımızdan farklı ve dolayısıyla daha farklı tepkiler

verilmesi gerekiyor. İlgili demografik ve ekonomik düşüşe, iklim değişikliğine veya enerji sıkıntısına bakıyor olsak da, zorluklar ancak bölgesel ve küresel bağlamda düşünüldüğünde doğru bir şekilde anlaşılabilir. Avrupa Birliği üye olan tüm devletlerin toplamından daha fazlası olan bir kurum durumunda

ve kendi değerini gösterebileceği yer burasıdır. Bu yüzyıldaki büyük tecrübeleri sağlamada çok daha yeterli olacaktır. Avrupa Birliği gerekli yapı ve araçlara sahip olsa da, bunların üye devletler tarafından kararlılıkla ve amaçları doğrultusunda kullanılması gerekir. Temel olarak Avrupa Birliğinin ortak

gündemi çok önemli ve entegre iki zorluğa indirgenmektedir; sosyal ve ekonomik modelimizin sürdürülebilirliği ve ortak değer ve menfaatlerimizin yanı sıra küresel arenada, bu modeli destekleyecek araçların geliştirilmesi. Avrupa Birliğinin etkili ve dinamik bir küresel oyuncu olması için, dayanışmayı

Avrupa projesinin merkezine kaydırması gerekecektir. Dayanışma yalnızca koşulsuz bir yetki değildir. Aynı zamanda bireysel ve toplu sorumluluğa dayalıdır. Böyle olunca da dayanışma, Avrupa Birliğinin etkili bir politika oluşturmasını gerektirmektedir. Bireyler ve gelecek nesiller arasında, bölgeler, şehirler ve

üye devletler arasında bulunan toplumun her seviyesinde oluşan ilişkiyi topluma aktarabilir ve aktarmalıdır. Yine de, Avrupa vatandaşları şu anda dahi Avrupa Birliğinde devam etmekte olan sorunların cevaplarını bulma noktasında çok zorlanmaktadırlar. Misyonumuz paylaşılacaksa, politikacılar ve vatandaşlar Avrupa

girişiminin mülkiyetini almak zorundadır. Avrupa topluluğunun merkezinde farklı bir ekonomik ve sosyal model bulunmaktadır. Ekonomik büyümenin sosyal amaçlar için pazar oluşturma yoluyla elde edilmesi fikrine dayalı olan model çok geniş bir kabul görmektedir. Bu model İkinci Dünya Savaşından sonra Avrupanın,

güçlü istihdam potansiyeli ve karşılığında da adil bir sosyal koruma sistemine olanak sağlayan son derece güçlü endüstriler ve hizmetler alanına geçmesine yardımcı olmuştur. Dolayısıyla erdemli sistem tamamlanmış, dayanışma, sorumluluk ve rekabet gücü bir araya gelmiştir. Ancak, yerel ve küresel baskıların

arka planına karşı, bu modelin yeniden tanımlanması ve değişen düzene adapte edilmesi gereklidir. Son yirmi yılda, Avrupa Birliğinin büyüme, iş yaratma ve aynı zamanda yaşam şartlarını iyileştirme potansiyeli ana ticari ortaklarından oldukça geri kalmıştır. Bazı üye devletlerin ise bu yapısal durumu kırmayı

başarmış olmalarına rağmen genel durum bugün de aynı şekliyle sürmektedir. Avrupa ekonomisinin yapısal zayıflığını ortaya çıkartarak, mevcut mali ve ekonomik kriz bir uyandırma çağrısı olmuştur. Gelişen ve gelişmiş ekonomilerin artan rekabet gücü ile karşı karşıya kalan Avrupa Birliği daha yüksek ekonomik

verimlilik sağlama amacıyla cesur ve yeni reform programına başlamalıdır. Aynı zamanda, model etrafında oluşan uzlaşma toplumsal ve piyasa boyutları arasında süren dengeye bağlıdır. Bu denge ise zamanla, toplumsal eşitsizlikler de arttığı için bozulmuştur. Bazı Avrupa Birliği vatandaşları için, toplumsal

dışlanma ve kötü çalışma koşulları günümüzde de sürmektedir. Bu sorunun cevabı ekonomik reformlara son vermek değildir. Aksine, artan ekonomik verimliliğin tekrar vurgulanması işlemi farklı sosyal politikalarla bir arada yapılmalıdır. Farklı bir ifadeyle, Avrupanın ekonomik ve sosyal modeli, gelişmelerin

sosyal ve çevresel boyutları arasında dinamik dengeyi düzeltme kabiliyetimize bağlı olacaktır. Yüksek üretkenlikle şekillenen güçlü ve küresel rekabetçi bir ekonomi yaşam standartlarını iyileştirmek için bir ön koşuldur. Ekonomik büyüme giderek teknolojik değişikliğe dayalı hale gelmekte ve küreselleşmeyi

derinleştiren konularda uzmanlığı artırılmaktadır. Yapılan bu çalışmalar şirketler ve çalışanlarla piyasadaki faaliyetleri, aynı zamanda yapısal değişiklikler yoluyla aktif şirketlerin yönetimini etkilemektedir. Dijitalleşme, bilgi ve iletişim teknolojisi devrimi önümüzdeki yıllarda üretkenlikte büyüme

için kapsamı genişletecektir. İşgücü ve şirketler üzerindeki gereksiz yükler daha dinamik ve yenilikçi hizmet üretiminin büyümesini engellemeli ve girişimci olmak ve risk almak teşvik edilmelidir. Ortak vizyonumuz ise teknolojik değişimlerin, küreselleşmenin ve yaşanan nüfusların esneklik, rekabet gücü

ve hareketliliğini artıran bir bakış açısıyla acil yapısal yenilikleri gerektirdiğidir. İşgücü piyasasında herhangi bir düzenleme yapılması daha çok ve daha iyi işlerin yapılmasının temelinde yatmaktadır. Üye devletler işgücü piyasasının üç önemli yönünü iyileştirmeyi hedeflemelidir. Bunlar, yapısal

işgücü esnekliği ve güvenliği, kurumların kültür ve yönetim uygulamaları ve işgücü hareketliliğidir. İşgücünün katılım oranları da artırılması gereken bir başka noktadır. İşgücünün üretim alanlarında sürekli yapılan değişikliklere adapte olma kapasitesi, üretkenliğin sağlanmasında önemli bir unsurdur.

İşgücü esnekliğinin işgücü güvenliğinde karşılığı olmalıdır. Hızla değişen bir dünyada, korunması gereken işler değil, daha ziyade istihdam edilebilmeyi artırarak işini kaybeden kişinin korunmasıdır. Bu yaklaşımın temelinde ise, yaşam boyunca üye devletler için ve arasında ulaşım koşullarının birleştirilmesi

ile yeni beceriler kazanma ve edinme kapasitesi yatmaktadır. Günümüzde, işçiler ve girişimciler için işe alma veya yeni bir iş kurmak için uygulanacak kural ve düzenlemelere ulaşmak ve anlamak da oldukça zordur. Bürokratik işlemler yasal olarak ortadan kaldırılamamakla birlikte, hareketlilik için bir engel

olmamalıdır. Daha da önemlisi, sosyal güvence hakları, ilk ve son kez, üye devletler arasında kolayca uygulanabilmelidir. Avrupa Birliği içinde vasıfların kabul edilmesi sağlanmalı ve çok dillilik her alanda desteklenmelidir. Son olarak, işgücü verimliliğinin artırılmasında yapılan çalışmaların başarıyla

sonuçlandırılması isteniyorsa, kurumların kültür ve yönetim alanında uyguladıkları politikalarda geniş kapsamlı yenilikler gerekli olacaktır. Şirketlerin işgücünde yapacağı girişimler konusunda daha destekleyici olması ve rekabeti artırmak için yeni üretim süreçleri ve teknolojileri ile yeniliklere açık

olması gerekecektir. Ekonomik reforma birey için güvenlik ve dayanışmayı artırmayı amaçlayan yeni hedef ve önlemler eşlik etmelidir. Sosyal destek sistemleri, istismar ve manevi zarara karşı haklarının korunmasında destek bekliyorlar. Kişisel hak ve görevler, sorumluluk ve yükümlülüklerle dengelenmelidir.

Özellikle, sosyal güvenlik sistemleri, çalışma yaşına gelmiş insanlara uzun vadeli destek vermekten ziyade iş piyasasına yeniden uyum sağlamak adına adapte edilmelidir. Benzer bir şekilde, üye devletler sosyal dışlanma, yoksulluk ve cinsiyet ayrımcılığına karşı savaşmak için yeterli kaynak ayırmalıdır.

Örneğin, kabul edilen asgari standartları sağlamak için mevcut Avrupa Birliği mevzuatının uygulanması gerekir. Bu çabanın önemli bir noktası iş arayanları ve diğer sosyal ortakların güçlendirilmesini içerecektir. Avrupa Birliği, toplumsal ve vergi politikalarının yeterli koordinasyonunu sağlamalıdır.

Aynı zamanda Avrupa Birliği, üye devletleri kendi bireysel tercihlerine uygun olacak şekilde, tek pazarda bozulmaya yol açmadan, sosyal ve ekonomik alanlarda yeni hedefler peşine düşmeleri konusunda desteklemelidir. Avrupa Yatırım Bankası ve Avrupa Sosyal Fonu, kaynaklarını yoksulluk karşıtı ve sosyal

kaynaşma hedefleri doğrultusunda Avrupa Birliği seviyesinde desteklemek adına tamamen kullanmalıdır. Ayrıca Avrupa Birliği önemli bir ekonomik ve sosyal değer olan sağlıklı bir nüfus amacına, özellikle sağlık hizmetleri, refah ve yaşla ilgili endüstri ve hizmetler yoluyla katkıda bulunmalıdır. Krizden

dolayı, işgücü, yükümlülükler, sosyal ve ekonomik çeşitlilik, ayrımcılıkla mücadele, çalışma koşullarının iyileştirilmesi ve yaşam boyu eğitim gibi alanlarda öz düzenleme yapmaya kendini adayarak sorumluluk almalıdır. İhmal edildiğinde, bu trendler iş yaratma ve üye devletlerin eşitsizlik konularını ele alma

konusunda karşılaştıkları zorluklara karşı vergi sistemleriyle ilgili taraflılığı artıracaktır. Ayrıca bu konular için sosyal koruma alanında temelde bir yarışa yol açacak ve entegrasyona karşı muhalefeti şiddetlendirecektir. Kısaca, bu gelişmeler ekonomik ve sosyal boyutları kazanma ihtimali bulunmayan bir

duruma geçecektir. Bu istenmeyen bir sonuçtur ve arka planda, yeni bir strateji veya anlaşma olmaksızın tek pazarın yeniden başlatılması ve tamamlanması mümkün olmayabilir. Böylesine bir anlaşma, tek pazarı belirli süre sınırları içinde eksik veya az gelişmiş olan alanlarda en önemlisi mali sektör de dahil olmak

üzere hizmet konusunda devam ettirmeyi ana hedef olarak belirlemelidir. Bu daha sonra bu konu entegrasyona gitmese de dayanışma, sosyal ve vergi politikaları alanında eşleşmeli ve Avrupa Birliği için rekabet ihtiyacına saygı gösterilmelidir. Aynı zamanda düşük karbonlu bir ekonomiye doğru hızla ilerleme

çalışmaları sosyal içerme, özellikle eğitim, bilgi, sağlık ve bankacılık hizmetlerinin geliştirilmesi konusunda önlemlerle birlikte yapılmalıdır. Bilgiye dayalı yaratıcı endüstri ve hizmetler son yirmi yıl içinde belirgin bir şekilde artmış ve Avrupada ekonomik alandaki hareketliliğin temel çerçevesini

oluşturmuştur. Avrupa Birliğinin rekabet avantajının ücret maliyeti ile ölçüldüğü zamanlar artık sona erdi. Bugün, zeka, yenilik ve yaratıcılık, konuyla ilgili olan önemli kriterler haline gelmiştir. Bunlar Avrupanın gelecekteki refahı için adeta sigortasıdır. Yalnızca yüksek değerde ürün ve piyasalar

isteyen bir dünyada değil, aynı zamanda giderek artan şekilde yüksek değerde nitelikler isteyen bir dünyada yaşıyoruz. Durum böyle iken, Avrupa nitelik yarışında yine de geride kalıyor. Mevcut yatırım yöntemlerine göre, 2025 yılı itibariyle Asya Avrupa Birliği ve Birleşik Devletler hesabına bilimsel ve

teknolojik gelişmelerin en başında yer alabilecektir. O tarihe kadar yaklaşık olarak bir milyon Çinli ve Hintli öğrencinin yurtdışında eğitim alacağı ve kendi Asya ülkelerine yetenek ve tecrübe ile geri dönecekleri tahmin edilmektedir. Bu Avrupa dışında eğitim gören nispeten az sayıda Avrupalı öğrenci ile

tezatlık oluşturmaktadır. Avrupa Birliği bu durumla karşı karşıya kaldığında halinden pek memnun olmayacaktır. İnsan yeteneğinin daha etkin kullanılması bireylerin yukarı doğru hareketliliği ve Avrupa toplumunun ilerlemesinin sağlanması için önemli bir stratejik araç olacaktır. Avrupa Birliği bilgi

toplumu isteğini gerçekleştirirse, eğitim süreçlerinin her evresinde mükemmellik sunmalı; ihtiyaca göre birlik nüfusunun niteliklerini sürekli olarak artırmalıdır. Araştırmaların, yaratıcılık ve buluşların kolaylıkla yapılacağı düzenleyici olan, ekonomik ve sosyal bir ortam oluşturmalıdır. İlkokul ve

ortaokul seviyesinde güçlü bir eğitim temelini, yaşam boyunca kişinin yeteneğinin ilerlemesi üzerine büyük etkisi olabilir. Çok fazla Avrupa vatandaşı ve Avrupada yaşayan üçüncü dünya vatandaşları ne yazık ki yüksek kalitede eğitim alma olanağı bulamamaktadır. Bu durumu düzeltebilmek için, öğretmenlere hak

ettikleri mesleki yeterliliğin sağlanması, çocuklar arasında merak ve yaratıcılığı destekleyen, esnek ve açık bir müfredat geliştirilmesi gerekmektedir. Ayrıca halk eğitim, işletmeler ve toplum arasındaki bağların kuvvetlendirilmesi de dahil, acil eylemler gerekmektedir. Aynı şekilde, Avrupa Birliğinde yeterli

sayıda birinci sırada üniversitenin yer almaması üstün nitelikli mezunlar için daha az cazip bir durumdur. Avrupa Birliğinin, dünyanın bir numarası olmaya aday, üstün seviyede yükseköğretim kurumlarını inşa ederek bu durumu düzeltmesi gerekiyor. Daha geniş bir alanda ortalama eğitim seviyelerinin

10

TR

artırılması amacıyla, mükemmellik arayışı üniversite eğitimi almayı teşvik edecek paralel bir çabayı kesinlikle engellemez. Mükemmellik, kritik topluluklar ve rekabet, üniversiteler, öğrenciler ve akademik araştırmalar yapabilmek için ortak alan gerektirir. Üniversitelerin idari ve mali özerkliği de teşvik

edilmelidir. Çünkü yükseköğretimde özel finansmanı sağlamanın en etkili olan çözüm yolu budur. Gelecekte yüksek gelire sahip öğrenciler artan eğitim maliyetine katkıda bulunmalı, diğer yandan burs sistemi ve öğrenci kredileri mali destek ihtiyacı olan öğrencilere sağlanmalıdır. Ayrıca, yeni yönetim modelleri

güvenilirlik ve açıklığa dayalı olduğundan üniversiteler arası rekabet de teşvik edilmelidir. Aslında, arz ve talep dengesi arasındaki uyumsuzluğu düzeltmek eğitim sisteminin en önemli önceliği olmalıdır. Bu bireylerin istihdam geçişlerine ve aynı zamanda yeni teknoloji ve becerilerin kullanımını hazırlamak

için niteliklerin artırılmasına önem verilmesini gerektirir. Dolayısıyla, gerekli olan ön şart bireylerin gençlerle aynı koşullar altında, yaşam boyu kariyerlerindeki herhangi bir noktada eğitime geri dönebilecekleri esnek olan bir öğrenme kültürünü gerektirir. Avrupa genellikle bilimsel araştırmaları

yeni ürünler, yeni patentler, yeni giriş faaliyetleri ve yeni işlere dönüştürmeyi zor bulmaktadır. Hizmet piyasası içinde rekabetin olmaması buluşları engeller, maliyeti artırır ve büyümeyi sınırlandırır. Mali hizmetler, yeni nesil dijital hizmetler, enerji çözümleri, sağlık ve öğrenmeyi teşvik eden

hizmetlerin büyük potansiyeli vardır. Servis sağlayıcıların Avrupa pazarında desteklenmesi, buluşların ve yaratıcılığın gelişebileceği, yeni düzenleyici bir ortam olması koşuluyla birliğimiz yeni hizmet endüstrisinde lider olacak düzeydedir. Bu bağlamda, risk sermayesi piyasalarını güçlendirip başlangıç

sermayesini bulmak için gereken önlemleri yerinde kullanmak aynı derecede önemli olacaktır. Özellikle de küçük ve orta ölçekli işletmeler, küresel piyasalarda kendilerine yardımcı olacak risk sermayesine rahat erişim gibi daha yeterli destek mekanizmasına ihtiyaç duyarlar. Yaratıcı ekonomi ise, siyasi

süreçlerin planlanan destekleme veya düzenlemelerinden çok daha hızlı gelişmeye devam edecektir. Her gün yeni ufuklar ve devrim niteliğindeki araştırmalar ortaya çıkarmaktadır. İşte bu nedenlerle, esneklik ve cevap verebilirlik bu konulardaki düzenlemelerin en önemli yapısı olmalıdır. Risk alma kültürünü

ve girişimciliği kolaylaştırma daha fazla önemlidir. Yalnızca bu şekilde Avrupa Birliği araştırma ve deneylerin faydalarını görebilecek ve yeni işler yaratabilecektir. Yaşlanan nüfusla azalan yerel işgücünün birleşiminin Avrupa açısından güçlü sonuçları olacaktır. Kontrol edilmeden bırakılırsa, emekli

maaşları, sağlık ve refah sistemleri üzerine sürdürülemez bir baskıya dönüşecek, ekonomik büyüme ve vergilendirme konuları açısından negatif sonuçları olacaktır. Avrupa bilgi toplumu olma konusunda kararlı ise, ekonomik verimlilik çalışmaları ve hazır bulunan nüfusun özelliklerinin artırılmasıyla demografik

zorluklara değinecek aktif önlemler alınarak tamamlanmalıdır. Özellikle, Avrupa Birliğinin göçmenler için çekici bir yer olması yönünde güçlü çalışmalar yapılmalıdır. Göç olmaksızın, Avrupa Birliği gelecekteki iş gücü ve nitelik eksikliğini karşılamayacaktır. Ayrıca kültürel çeşitlilik ve tecrübeler,

yaratıcılık ve buluş için gerekli olan koşullarda bir azalma yaşayacaktır. İlk olarak, doğurganlık seviyelerini artırmayı hedefleyen aile dostu politikalar uygulamaya konulmalıdır. Ayrıca, azalan yerel işgücü, sağlık hizmetleri ve emeklilik planlarının kaynağıyla ilgili sorunların etkisi üretkenliğin

artırılması ile kısmen dengelenebilir. Üretimde istikrarlı bir büyüme kaynakların tahsisatının gözden geçirilmesine ve emekli aylığı alan kişilerle, iştirakçiler arasındaki artan uçurumu doldurmaya yardımcı olabilir. Bu önlemlerin etkileri yeterli olmayacaktır. Sonunda, Avrupa Birliğinin demografik zorluğu

ancak iki tamamlayıcı eylemle ele alınabilir; iş piyasasına katılım oranlarının artırılması, dengeli, adil ve aktif bir göçmenlik politikası uygulaması. İkinci adım ise birlik içinde iş gücü hareketliliği ile hukuki, idari ve kültürel engellerin kaldırılmasını içermelidir. Bu bağlamdaki en önemli araçlar,

sosyal yardımlaşma ve emeklilik haklarının taşınabilirliği, gelişmiş dil eğitimi, akademik derecelerin ve mesleki konudaki niteliklerin bütün Avrupa Birliğinde tanınması ve tüm siyasi seviyelerde asla ayrımcı olmayan bir ortamın geliştirilmesini içermelidir. Yine aynı derecede önem taşıyan diğer bir konu ise

emeklilik alanında yapılması gereken büyük değişikliktir. Mevcut yapıdaki erken emeklilik uygulamaları hiçbir şekilde teşvik edilmemelidir. Bu konu bireyler için bir zorunluluktan ziyade bir tercih olmalıdır. Genel olarak, Avrupada tavırlarla ilgili temel değişikliklere ihtiyaç bulunmaktadır. Sıklıkla göç,

ele alınması gereken bir fırsattan ziyade adeta bir yük olarak algılanmaktadır. Bu açıdan Avrupanın, Avustralya, Kanada ve yetenekli ve nitelikli göçmenler için doğrudan rekabet içinde olduğu Birleşik Devletlerden öğreneceği çok şey vardır. Bu ülkelerin yaşamış olduğu tecrübelerden yola çıkarak, Avrupa

Birliğinin en nitelikli, yetenekli ve motivasyonu yüksek olan göçmenleri çekmek için bir göçmenlik politikası geliştirmesi ve öte yandan gönderen ülkelerdeki insan gücünün azalmasını engellemek için önlemler alması gerekiyor. Avrupa Birliğinde yasal olarak kabul edilen göçmenler birlik vatandaşları ile

aynı haklara sahip olmalıdır. Mevcut göçmen nüfusundaki iş gücüne katılım oranı dil, mesleki ve genel eğitime yatırım yapmak ve kararlı bir ayrımcılık karşıtı yöntemle birlikte kullanılmalıdır. Göçmen işçiler ve ailelerine karşı uygulanan her türlü ayrımcılık uygulamadan kaldırılmalıdır. Her yıl on

milyonlarca üçüncü dünya ülkesi vatandaşı yasal olarak Avrupa sınırlarını geçtiği için, Avrupa Birliği içinde kontrol ve onaylama mekanizmalarının geliştirilmesi gereklidir. Bu göç kontrol yükünü, Avrupa Birliğinin dış sınırlarına tek taraflı olarak ve bunları sağlayan ülkelere doğru kaydırmayacaktır.

Avrupa Birliği bu hedefi yerine getirecekse, uluslararası sahnede daha iddialı bir oyuncu haline gelmelidir. Avrupanın ekonomik rekabet gücünün bilgi ekonomisine doğru artırması ve vatandaşlarına özgürlük ve emniyet sağlamasına kadar, söz konusu zorluklar küreseldir ve ancak uluslararası çözümlerle

ele alınabilir. Ayrıca, güç Avrupadan Birleşik Devletlere kaydığı için, uluslararası kurallar da yeniden tanımlanıyor. Bu değişken manzarada, Avrupa Birliği artık bu işin üstesinden gelemiyor. Küresel yönetimi şekillendirmede ya da risklerin geride bırakılması noktasında itici güç olmak zorunda. Amacı

doğrultusunda ilerlemek için, Avrupa Birliğinin gündemini tanıtmak için uluslararası çevrede ilk sırada olmak durumunda kalacaktır. Son olarak, Avrupanın rekabet yeteneği, sosyal sorumluluk ve çevresel sürdürülebilirliğe dayalı yenilenmiş bir Avrupa büyüme modelinin önemli unsurlarını teşvik etmesi

halinde, rekabetçi bir ortamda son derece başarılı olacaktır. Diğer küresel oyuncular, özellikle de gelişen yeni ekonomiler, kendi yörüngelerini izleyecek ve Avrupa Birliğinin çok taraflı ve iki taraflı görüşmelerle, ortak menfaat ve hareketlerini belirlemesini daha önemli bir hale getirecektir. Diğer yandan

açık piyasa ilkeleri ile daha uyumlu olmalarını sağlamalıdır. Ayrıca, dünyanın diğer kısımlarının uluslararası dayanışma için önemli bir adım olarak aynı şeyi yapmaları için teşvik etmek amacıyla Adil Ticarete tam bir bağlılık oluşturmalıdır. Avrupa vatandaşları, Avrupa Birliğinin küresel sahnede kendi menfaat

ve değerlerini korumak adına daha fazla sorumluluk almasını istediklerini ifade etmişlerdir. Ancak bu misyonu yerine getirmek için Avrupa Birliği hangi güç kaynaklarına dayanabilir? Üye devletler, kendi başlarına yapamayacakları hedefleri başarmalarına yardımcı olan güç çoğaltanı olarak

Avrupa Birliğine giderek daha da fazla güvenmektedirler. Ancak, ortak kararlara ulaşmak için toplanan 27 üye devletten oluşan birlik açık bir küresel merkez değildir. Avrupa Birliği dış politika kararlarının uzlaşma ile alınması genel anlamda bir engel olarak görülmektedir. Avrupa Birliğinin etkileme gücü

ortak konularımızı ve daha farklı alanlardaki ulusal çıkarlarımızı başarma kabiliyetimize bağlıdır. Avrupa Birliği bu nedenle tek ses veya en azından çok sesliliğimizi tutarlı bir şekilde düzenleyecek daha geniş bir koordinasyon sağlamak için çalışmalara devam etmelidir. Bu süreç zaman alacaktır

ancak ulusal ve Avrupa Birliği politikalarındaki bağlantıyı ve üye devletlerin toplu eylemlere katılmalarını artırmakla işe başlamalıdır. Ulusal perspektif ve tecrübelerin aktarılmasıyla bu alışveriş Avrupa Birliğinin dış politikası için çeşitliliği bir engel değil, bir güç haline getirecektir. Lizbon Anlaşması

Avrupa Birliğinin dış politika toplantısını güçlendirmek için çeşitli şekillerde yardımcı oluşturur. Örneğin, işbirliği prosedürü eğer aşırıya kaçmadan kullanılırsa, çeşitliliğin önemli sorun olarak kaldığı noktada hafifletici olarak işe yarayabilir. Yeni Avrupa Birliği Dış Eylem Servisi, Avrupa

Birliğinin ulusal pozisyonların koordine edilmesinden sonra ortak menfaatlerini belirlemesine ve müşterek politikalar üstünde çalışmasına yardım edecek şekilde geliştirilmeli ve personel sağlanmalıdır. Bununla birlikte, problemin nedenleri olduğu gibi kalmaktadır; Avrupa Birliğinin hareket etme hakkı

olduğu alanlardaki kapasitesi (ekonomi, ticaret, kalkınma yardımı, rekabet politikası) ve asıl sorumluluk alanında ortak araçların eksikliği de oldukça yayılmıştır. Ekonomik ve hukuki konulardaki artış Avrupa Birliğinin durumu ile kıyaslandığında askeri ve siyasi araçları daha zayıftır. Dünyadaki pek çok

insana göre Avrupa Birliği, geleneksel devletlerarası iletişim ve önceden sıcak ve soğuk savaşlarla parçalanmış bir bölgeye refah ve tutarlılık getiren uluslararası hukuk toplumdur. Bu yumuşak güç Avrupa Birliğinin sahip olduğu en büyük değerdir. Avrupa Birliği geniş bir alanı kapsayan sorumluluk adımlarıyla

kıtasal bir merkez olmalıdır. Bu stratejiler Avrupa Birliğinin sürekli devam eden genişleme aşamalarında büyük bir başarıyla kullanılmıştır. Avrupadan gelecek potansiyel yeni üyelere açık olmalı, her adayı kendi içinde üyelik kriterlerine uygunluğuna göre değerlendirmelidir. Bunlar Avrupanın gerçek limitleridir.

Bu kapsayıcı olma ve sorumluluk hamleleri ile birlikte, Avrupa Birliği Türkiye de dahil olmak üzere mevcut resmi adaylar ile ilgili taahhütlerini kabul etmeli ve müzakere sürecini hızla yürütmelidir. Aynı zamanda, gelecekteki olası adaylar için kabul müzakerelerinin başlamasından önce bir ara adım olarak

geniş kapsamlı anlaşmalar önermelidir. Avrupa Birliğini çekim gücü gelişen komşu politikaların merkezinde kalmalıdır. Yakın çevresinde, mevcut Avrupa Komşuluk Politikası, Doğu Ortaklığı ve Akdeniz için birliği oluşturarak istikrar sağlamadaki etkin rolünü geliştirmelidir. Bu ortaklıklar ise demokrasi ve insan

hakları, kalkınma ve serbest ticaret için bölgesel bir alan yaratmak adına etkin olarak kullanılmalıdır. Ayrıca, Avrupa Birliği pazarına daha adil erişim ve en nihayetinde insanların Avrupa Birliği ve partnerlerinin menfaatine olacak şekilde serbest dolaşım alanı sunmalıdır. Avrupa Birliği stratejik

olarak bir arada yaşam, modernizasyon ve Rusya ile bölge inşa etme politikasını yönetmelidir. Avrupa Birliğinin dış eylemi tümüyle 2030 yılına gelindiğinde karşılaşılabilecek pek çok zorluğa adapte olabilme kabiliyetine bağlıdır. Dolayısıyla, Avrupa Birliğinin ekonomik gücünü ve iç uyumunu güvence altına almak

birliğin gücünü dışa yönelik kullanabilmesi için vazgeçilmez bir koşul olacaktır. Ancak, dış durumunu tasarlarken, politika oluşturma süreci yalnızca olaylarla yönetilmemelidir. Ortak bir stratejik Avrupa yapısına ihtiyaç vardır. Bu kavram Avrupa Birliğinin diplomatik, askeri, ticari ve kalkınma politikaları

ve ortak ekonomik politikalarının dış boyutları ile birlikte desteklenmelidir. Yalnızca mevcut araçları birleştirerek, birlik dönüştürücü bir güç olarak hareket edebilir ve küresel yönetim kurallarını yeniden şekillendirebilir. Düzenli olarak yenilenen Beyaz Bülten vasıtasıyla, stratejik kavram birliğin

uzun vadeli önceliklerini belirlemesine yardımcı olacak ve günlük dış eylem için bir referans çerçeve oluşturacaktır. Bu Avrupa öngörüsü ve Avrupa Dış Eylem Servisinin vazgeçilmez bir parçası olan analitik bir birim oluşturup ortak istihbarat paylaşılarak ulusal merkezlerle oldukça yakın işbirliği içinde

çalışarak yapılabilir. Böyle bir birim, mevcut politikaların sürekli olarak yeniden değerlendirilmesi konusuna odaklanmaya yardımcı olacaktır. Ayrıca, Avrupa diplomatik akademisi ortak bir diplomatik kültür algısına katkıda bulunacaktır. Avrupa Birliği ancak dış ilişkilerine stratejik olan bir yaklaşım

getirirse büyük mali çabasını siyasi bir güce dönüştürebilir. Akıllı kalkınma ve ticari politikaları sürdürmek için yapısal avantajını kullanmalıdır. Örneğin, Avrupa Birliği, iklim değişikliğinin en çok etkilediği ve küresel ısınmaya en az katkıda bulunan fakir bölgelerdeki iklim değişikliğini azaltma

desteğinin peşinden gitmelidir. Ayrıca tarımsal ithalatlarla yoksulluğun giderilmesi için çalışmaya devam etmelidir. Bu durum Avrupa liderlerinin siyasi alanda zor kararlar almasına sebep olacaktır. Avrupa Birliğinin yeni araçlarınının kullanımı da hukukun üstünlüğü ve insan haklarının geliştirilmesi için

daha etkili bir güç durumuna gelmesine imkan sağlamalıdır. Demokratik aktörleri güçlendiren ve otoriter rejimlerde yetki kullanımının istismarından vazgeçiren şartlılık politikası daha akıllıca kullanılmalıdır. Bu, kadın ve azınlık dernekleri gibi sivil toplum kuruluşları ile yeni anlaşmalar yapılmasını

gerektirmektedir. Yalnızca resmi muhataplar değil, tüm dünyada hukukun üstünlüğünü desteklemek için tabandan tepeye değişik müdahaleler ve seçimlerin izlenmesine daha tutarlı yaklaşımlar gereklidir. Önümüzdeki yirmi yılda, bu yönetim gündemi mümkün olduğu ölçüde çok yönlü olmalıdır. Son olarak, Avrupa Birliği

yaklaşımının küresel yönetim reformu alanında geliştirilmesi gereklidir. Avrupa Birliği uluslararası kurumları daha meşru hale getirecek reformları yapmalı, ortak sorumluluğa olanak sağlamalıdır. Diğer yandan süreç içinde kendi menfaatlerini teşvik etmelidir. Özellikle uluslararası ekonomik forumlardaki

ifadesi ile bir araya getirilmesini içermelidir. Tek bir Avrupa Birliği ifadesi başarılı olamadığı sürece, uluslararası organizasyonlarda temsil edilen Avrupa Birliği üyeleri önceden konumlarını koordine etmeli ve kendilerini oybirliği ile savunmalıdırlar.